ورزشی
پرونده
لیگ ملت‌های والیبال ۲۰۲۴

گزارش
شیوا نوروزی

لیگ‌ملت‌های ۲۰۲۴ برای تیم‌ملی حساسیت‌بیشتری دارد و کسب سهمیه المپیک در این رویداد مهم، جان دوباره‌ای به والیبال ایران خواهد داد. ششمین دوره این رقابت‌ها ابتدای خردادماه آغاز می‌شود و ۱۶تیم حاضر برای نشان دادن برتری خود با تمام قوا به میدان می‌آیند. توزیع سهمیه بازی‌های پاریس اهمیت امتیازها، بردها و باخت‌های این دوره را دوچندان کرده است. تیم کشورمان با توجه به شرایط نه چندان خوبی که در یک سال گذشته داشته است، در رقابت‌های انتخابی موفق به کسب سهمیه نشد و حالا لیگ ملت‌ها آخرین فرصت باقی مانده محسوب می‌شود. از آنجا که در رویداد پیش‌رو تنها چهار سهمیه بین تیم‌های حاضر (غیر از تیم‌های آفریقایی) توزیع خواهد شد، بسیاری از قدرت‌ها می‌جنگند تا مجبور نشوند المپیک را از دور نظاره کنند.

لیگ ملت‌های ۲۰۲۴ و آخرین شانس صعود به المپیک

امیدوارانه بجنگید

تیم‌های مدعی از دو طریق می‌توانستند حضورشان را در بازی‌های المپیک پارس قطعی کنند؛ رقابت‌های انتخابی که مهرماه برگزار شد و همچنین رنکینگ جهانی که پس از پایان مرحله مقدماتی لیگ ملت‌ها اعلام خواهد شد. تیم‌ملی والیبال ما با هدایت بهروز عطایی در رقابت‌های انتخابی با شش باخت و یک برد و عملکردی ضعیف نتوانست به این هدف برسد. از طرف دیگر، قرارگرفتن در رتبه پانزدهم جهان کار را برای تیم ایران بسیار سخت کرده است. فرانسه (میزبان المپیک)، لهستان، امریکا، برزیل، ژاپن، آلمان و کانادا (برترین‌های رقابت‌های انتخابی)، تاکنون هفت سهمیه از ۱۲سهمیه بازی‌های پاریس را از آن خود کرده‌اند. پنج‌سهمیه باقی‌مانده در لیگ ملت‌ها توزیع خواهد شد و در این بین یک سهمیه قطعاً به بهترین تیم قاره آفریقا تعلق خواهد گرفت، در نتیجه سایر تیم‌ها بر سر کسب چهار سهمیه باقی مانده می‌جنگند.

با در نظر گرفتن شرایط موجود و با توجه به وضعیت فعلی تیم کشورمان، باید تأکید کرد شاگردان موتا پائز برای رزرو بلیت پاریس ۲۰۲۴ راهی بسیار سخت پیش‌رو دارند. در المپیک ریو۲۰۱۶ پس از ۵۲سال غیبت، ایران در والیبال المپیک نماینده داشت و مقام پنجم را کسب کرد. همچنین تیم کشورمان در المپیک ۲۰۲۰ توکیو نیز حضور داشت و مقام نهم را به دست آورد. بعد از دو دوره حضور متوالی، در صورتی که تیم‌ملی نتواند سهمیه بگیرد، جای والیبال ایران در پاریس خالی خواهد بود.

حریفان قوی

برزیل، امریکا، ایتالیا، صربستان، لهستان، کوبا، آرژانتین، ژاپن، ایران، بلغارستان، هلند، فرانسه، آلمان، کانادا، ترکیه و اسلوونی ۱۶تیم حاضر در لیگ ملت‌های ۲۰۲۴ هستند و بر اساس قوانین مسابقات هر تیم ۱۲بازی انجام خواهد داد. کانادا، لهستان و اسلوونی حریفان ما نیستند و در عین حال باید منتظر دیدارهای سخت با دیگر رقبا باشیم. صربستان اولین حریف ماست و رویارویی با این تیم بامداد سوم خرداد برگزار می‌شود. ایتالیا، کوبا، آرژانتین، ژاپن، برزیل، بلغارستان، ترکیه، امریکا، هلند، فرانسه و آلمان به ترتیب رقبای بعدی ما هستند. تیم‌ملی برای برگزاری بازی‌ها طی سه هفته باید به برزیل، ژاپن و فیلیپین سفر کند. به غیر از بلغارستان سایر رقبا همگی در رنکینگ جهانی جایگاه بالاتری نسبت به ایران دارند؛ ایتالیا (۳)، کوبا (۱۱)، آرژانتین (۶)، ژاپن (۴)، برزیل (۵)، ترکیه (۱۴)، امریکا (۲)، هلند (۱۳)، فرانسه (۸) و آلمان (۱۰). همچنین امریکا، برزیل، ژاپن و آلمان پیش از این سهمیه المپیک را کسب کرده‌اند. جدا از بحث رنکینگ، موضوع میزان آمادگی تیم نیز مطرح است. به گفته سرمربی جدید تیم‌ملی، شاگردانش از پروسه آماده‌سازی برای حضور در لیگ‌ملت‌ها عقب هستند، در حالی که دیگر تیم‌ها قبل از شروع رسمی مسابقات، چند بازی تدارکاتی انجام داده‌اند. بلاتکلیفی چندماهه تیم‌ملی برای مشخص‌شدن سرمربی جدید دلیل اصلی این چالش است. بعد از استعفای عطایی، مدیریت فدراسیون هم دستخوش تغییرات شد و همه این مسائل دست به دست هم داد تا تیم‌ملی اسیر بلاتکلیفی طولانی‌مدت شود.

چالش‌های پائز

در نهایت موریس موتا پائز سکاندار جدید شد و به تهران آمد. سرمربی برزیلی-فرانسوی خوب می‌داند چه مسئولیت سختی را قبول کرده و بهتر از هر کسی از انتظارات مردم و جامعه والیبال از تیم‌ملی باخبر است. غیبت برخی چهره‌ها در لیگ ملت‌ها یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های پیش‌روی سرمربی و تیمش محسوب می‌شود. با اینکه انتظار می‌رفت تیم کشورمان با تمام قوا آخرین شانس خود را برای کسب سهمیه المپیک امتحان کند ولی برخی نفرات در تمرینات حاضر نشدند. غفور و محمد موسوی شناخته‌شده‌ترین چهره‌هایی هستند که در این دوره حضور ندارند. گفته شد مصدومیت علت تصمیم آنها بوده ولی افزایش تعداد مصدومان آن هم در آستانه لیگ ملت‌ها کمی عجیب به نظر می‌رسد! در هر صورت دیگر نفرات در اردو بودند و زیر نظر سرمربی خارجی تمرین کردند. نداشتن بازی تدارکاتی را نیز باید به مشکلات تیم‌ملی افزود. تیمی که هنوز یک بازی رسمی با کادرفنی جدید انجام نداده است قطعاً برای رسیدن به هماهنگی زمان بیشتری نیاز دارد. با وجود اینکه چهار رقیب اصلی ما المپیکی شده‌اند و دنبال سهمیه نیستند ولی پرواضح است که هیچ کدام از تیم‌های حاضر کوتاه نمی‌آیند و برای کسب بهترین نتیجه پا به رقابت‌ها می‌گذارند. ژاپن اگرچه تیمی آسیایی است ولی چهارمین تیم برتر دنیاست و در قهرمانی آسیا نیز تیم کشورمان را در ارومیه شکست داد و جام را از چنگ‌مان درآورد. قدرت تیم‌هایی چون امریکا، ایتالیا، هلند و برزیل هم بر کسی پوشیده نیست.

عملکرد گذشته

رقابت‌های لیگ ملت‌ها قبل از تغییرات و برگزاری به شیوه جدید، لیگ جهانی نام داشت و حضور پررنگ تیم‌ملی ایران از سال ۲۰۱۳ در این مسابقات آغاز شد. اوج گرفتن والیبال ملی و پیوستن به جمع مدعیان جهان، در دهه ۹۰ و بعد از حضور خولیو ولاسکو استارت خورد. در سال ۲۰۱۳ مقام نهم لیگ جهانی به ایران رسید و یک سال بعد بهترین عملکرد تیم کشورمان با کسب مقام چهارم جهان به دست آمد. مقام‌های هفتم، هشتم و یازدهم نیز در سال‌های ۲۰۱۵، ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ به نام والیبال ایران ثبت شد. تیم‌ملی کشورمان در اولین دوره لیگ ملت‌ها (۲۰۱۸) به مقامی بهتر از دهمی دست نیافت ولی سال بعد پنجم دنیا شد. در لیگ ۲۰۲۱، ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ نیز عناوین دوازدهم، هفتم و چهاردهم به ارمغان آمد.

سخت‌تر از همیشه

سال گذشته تیم ما در لیگ‌ملت‌ها، در انتخابی المپیک و حتی در قهرمانی آسیا موفق ظاهر نشد. چهاردهمی لیگ ملت‌ها و ناکامی در انتخابی المپیک را هم که در نظر نگیریم، باز نمی‌توانیم از شکست برابر ژاپن آن هم در ایران ساده بگذریم تا جایی که قهرمانی تیم‌ملی در بازی‌های آسیایی هانگژو نیز نتوانست تلخی این ناکامی‌ها را کاهش دهد. امسال در شرایطی عازم لیگ ملت‌ها می‌شویم که مدیریت فدراسیون و نیمکت تیم‌ملی زیر و رو شده است. سرمربی خارجی صعود به المپیک را هدف اصلی عنوان کرده و فدراسیون نیز برای درخشش در رویداد پیش‌رو پاداش ویژه درنظر گرفته است. همه اینها اهمیت و ارزش لیگ ملت‌های ۲۰۲۴ را نشان می‌دهد. هر چند برخی‌ها در اظهارنظرهای‌شان شانس تیم‌ملی را برای رسیدن به المپیک اندک خوانده‌اند و همچنین خبری از حضور ستاره‌های قدیمی هم نیست، ولی والیبال کشورمان در دنیا صاحبنام است و به همین خاطر نمی‌توان و نباید خودمان را از پیش بازنده بدانیم. بدون شک سرمربی و همکارانش بارها و بارها اهمیت لیگ ملت‌ها و موفقیت در این مسابقات را به بازیکنان تأکید کرده‌اند. همچنین ملی‌پوشان مانیز حرفه‌ای هستند و می‌دانند ناامیدی هر تیمی را از پای درمی‌آورد.

نگاه

اول بقا در سطح یک بعد سهمیه المپیک

فریدون حسن

والیبال ایران در حساس‌ترین مقطع تاریخ خود قرار دارد. اینکه ایران بتواند از دل رقابت‌های لیگ ملت‌های والیبال، سهمیه حضور در المپیک ۲۰۲۴ پاریس را کسب کند، مسئله مهمی است، اما نکته مهم‌تر از آن دستیابی به اعتبار ازدست‌رفته‌ای است که طی سال‌های طلایی والیبال ایران به دست آمد ولی طی چند سال گذشته کمرنگ و کمرنگ‌تر شد.

تیم ملی والیبال ایران طی چند سال گذشته تقریباً هر آنچه را در دوران اوج خود به دست آورده بود، از دست داد. ایران حتی قهرمانی آسیا را هم در خانه به ژاپن تقدیم کرد تا بهترین فرصت کسب سهمیه المپیک را از دست بدهد، با این حال تمام این پسرفت‌های ملموس دیده نشد تا نزول ایران در جدول سطح یک لیگ ملت‌های والیبال ادامه پیدا کند.

ایران خوش‌شانس بود که با چند نتیجه‌گیری نیم‌بند در سایه نتیجه نگرفتن برخی رقبای دیگر در سطح اول لیگ ملت‌های والیبال باقی ماند که اگر این خوش‌اقبالی‌ها نبود، امروز نه تنها همین فرصت بسیار کم برای حضور در المپیک را نداشتیم که باید در سطح پایین‌تر لیگ ملت‌ها بازی می‌کردیم، بنابراین کار تیم ملی والیبال با سرمربی جدیدش بسیار سخت و طاقت‌فرساست.

تقریباً در ایران کسی را نمی‌توان پیدا کرد که امید چندانی به کسب سهمیه المپیک در مسابقات امسال لیگ ملت‌ها داشته باشد، چراکه همه می‌دانند رقابت با تیم‌هایی که از مدت‌ها قبل آماده این مسابقات شده‌اند، برای تیمی که حتی تا همین ماه قبل سرمربی هم نداشت، چقدر سخت است، به این مسئله نکته مهم دیگری را هم اضافه کنید و آن بازی‌درآوردن برخی چهره‌های نامدار برای تیم ملی و مصدومیت‌های شائبه‌برانگیز برخی دیگر از چهره‌هاست تا متوجه شوید کار چقدر سخت است.

دقیقاً به همین خاطر است که تیم ملی ابتدا باید به دنبال اعاده حیثیت خود در لیگ ملت‌ها باشد و بعد در اندیشه کار سخت و تقریباً غیرممکن کسب سهمیه المپیک پاریس. اینکه ایران بتواند همچنان تیم خود را در سطح اول لیگ ملت‌ها حفظ کند، یک پیروزی بزرگ برای والیبال ایران محسوب می‌شود. اینکه بتوانیم سهمیه المپیک کسب کنیم، کاری بسیار بزرگ است که هدف اول را هم خودبه‌خود محقق خواهد کرد و صدالبته موجب افتخار خواهد بود، اما باید واقع‌بین هم بود.

نباید انتظارات را از تیم ملی بالا برد. نباید کاری کرد که با اولین باخت همه چیز به هم بریزد که اگر چنین شود، آن وقت باید شاهد سقوط آزاد والیبال ایران در لیگ ملت‌ها باشیم. فراموش نکنیم ماندن در سطح یک لیگ ملت‌ها امروز بسیار راحت‌تر از تلاش برای حضور مجدد در این سطح است، پس بهتر است کادر فنی تیم ملی و مسئولان فدراسیون با اولویت‌بندی اهداف ایران در رقابت‌های لیگ ملت‌های امسال کاری کنند بازیکنان باانگیزه مضاعف برای اعتلای دوباره والیبال ایران در سطح اول جهان تلاش کنند که اگر در سایه این تلاش سهمیه المپیک هم کسب شد، آن وقت است که با یک تیر دو هدف بزرگ را زده‌ایم.

والیبال ایران با استعدادهای ناب و جوان خود می‌تواند این مهم را به انجام برساند، البته به شرط آنکه برنامه‌ریزی درست برای مسابقات داشته باشیم و در پیداکردن اهداف اصلی خود مسیر را اشتباه نرویم.

نگاه کارشناسان در گفت و گو با «جوان» | دنیا حیدری

می‌توانیم مسافر پاریس باشیم

شهرام محمودی
بازیکن سابق تیم ملی

بر اساس جدول رده‌بندی، شانس ایران برای کسب سهمیه از طریق لیگ‌ملت‌های والیبال به عنوان آخرین انتخابی المپیک نسبت به رقبایش کمتر است. این یک واقعیت است که سال قبل عملکرد خوبی نداشتیم و در رنکینگ سقوط کردیم و شانس خود را برای حضور در پاریس کاهش دادیم؛ واقعیتی که نمی‌توانیم کتمام کنیم. از سوی دیگر نمی‌توان این مهم را نادیده گرفت که کار سختی هم در این مسیر داریم، خصوصاً که در همان گام نخست باید با صربستان، اصلی‌ترین رقیب‌مان در این رقابت‌ها دیدار کنیم؛ تیمی که برخلاف ایران مدت‌هاست در اردو به سر می‌برد و چند بازی تدارکاتی هم انجام داده است، حال آنکه ما نه تنها بازیکنان‌مان خیلی دیر دور هم جمع شدند که سرمربی هم دیگر آمد و این مسائل می‌تواند خیلی تأثیرگذار باشد، خصوصاً که در طول این مدت نیز هیچ بازی تدارکاتی برای تیم در نظر گرفته نشده بود و بر اساس یک قانون نانوشته، یک بازی تدارکاتی به مراتب بهتر و مفیدتر از ۱۰ جلسه تمرین است چراکه شما در زمین مسابقه می‌توانید به هماهنگی لازم برسید و نقاط ضعف و قوت خود را شناسایی کنید، البته این هم یک واقعیت است که نتیجه را شرایط روز مسابقه بازیکنان است که رقم می‌زند نه آمار و ارقام آنها و امیدواریم تیم‌ملی والیبال ایران در تک‌تک مسابقاتی که دارد، روزش باشد و در بهترین شرایط ممکن به میدان برود، اما باید واقع‌بین باشیم. نباید فراموش کنیم کار سختی در پیش داریم و حریفان قدری که اتفاقاً برخی از آنها نیز درست مثل ما به دنبال کسب جواز حضور در المپیک پاریس هستند و به راحتی کوتاه نخواهند آمد. در چنین شرایطی حضور بازیکنان باتجربه در یک تیم برگ برنده است، حال آنکه ما در این دوره از مسابقات نه فقط چند بازیکن را به دلیل انصراف‌دادن از حضور در تیم ملی به همراه نداریم که یکی‌دو تا از پشت‌خط‌زن‌ها و سرعتی‌زن‌ها را نیز به دلیل مصدومیت در اختیار نداریم و این می‌تواند کار تیم و سرمربی را سخت کند چراکه در برخی بازی‌های کم‌اهمیت که حساسیت چندان بالایی ندارند، بازیکنان جوان و کم‌تجربه می‌توانند خوب و بدون استرس بازی کنند و اتفاقاً بازی را هم درآورند اما در میدانی که شما و حریفان دنبال کسب سهمیه المپیک هستید، کار با حساسیت و دشواری مضاعف دنبال می‌شود و در چنین شرایطی حضور بازیکنان باتجربه بسیار تأثیرگذار است؛ بازیکنانی که بتوانند در لحظه مدیریت بحران و تیم را جمع و جور کنند، البته حضور میلاد عبادی‌پور، کاپیتان تیم ملی در ترکیب می‌تواند برگ برنده پائز باشد؛ بازیکنی که تجربه سال‌ها حضور او در تیم‌ملی و تیم‌های اروپایی می‌تواند در این دوره از رقابت‌های لیگ ملت‌های والیبال که آخرین مسابقات توزیع سهمیه است، تأثیر قابل توجهی داشته باشد. بدون شک اما برای حضور در پاریس باید تا لحظه آخر با تمام توان جنگید، چراکه با توجه به اتفاقات دوره قبل، شرایط پیچیده و فشارها روی تیم‌ملی مضاعف شده است؛ فشاری که باید مدیریت شود تا بازیکنان بتوانند بار دیگر پرچم والیبال ایران را در دنیا به اهتزاز درآورند؛ اتفاقی که رسیدن به آن کار بسیار سختی است و آمادگی و هماهنگی بسیار بالایی را می‌طلبد و امیدوارم در اندک زمان باقی‌مانده تیم به آن هماهنگی و آمادگی لازم برسد تا بتواند در پایان لیگ ملت‌ها یکی از مسافران پاریس باشد.

کار سخت است اما نه غیرممکن

محمدرضا تندروان
مربی والیبال

کار ساده‌ای نداریم. متأسفانه دوره قبل به راحتی امتیازها را از دست دادیم؛ امتیازهایی که تازه امروز متوجه می‌شویم با توجه به فرمتی که برای مسابقات و امتیازدهی آن در نظر گرفته شده، چقدر اهمیت داشته است. با وجود این اما تمام این داستان‌ها برای گذشته است و ما امروز یک راه جدید پیش رو داریم. ۱۲ مسابقه در سه شهر و هر شهر چهار بازی که هر کدام استراتژی‌های خاص خود را می‌طلبد و باید برای هر کدام از این هفته‌ها برنامه خاص خود را داشته باشیم، خصوصاً در این دوره از لیگ ملت‌ها، برخی تیم‌ها درست مثل ایران به دنبال کسب سهمیه المپیک هستند و اهمیت نتیجه‌گیری در این رقابت‌ها برای‌شان مضاعف و متفاوت است، البته تیم‌هایی هم که موفق به کسب جواز حضور در المپیک شدند، این دوره از رقابت‌های لیگ ملت‌ها برای‌شان مانند بازی‌های تدارکاتی می‌ماند که می‌تواند آنها را برای حضوری پرقدرت در پاریس آماده سازد و محک بزند، اما شاید اصلی‌ترین مشکل تیم‌ملی والیبال ایران در این دوره این باشد که در همان هفته نخست باید با چهار تیمی بازی کند که هیچ یک موفق به کسب سهمیه المپیک نشده‌اند و برای رسیدن به این مهم می‌جنگند. این بر سختی‌های کار تیم‌ملی والیبال ایران در کسب سهمیه المپیک می‌افزاید، چراکه صربستان، ایتالیا، آرژانتین و کوبا که به دنبال کسب سهمیه هستند و شانس صعود هم دارند، مانند ایران در پی کسب نتیجه هستند، پس با تمام توان و قوا وارد میدان می‌شوند، چراکه خوب می‌دانند جبران کوچک‌ترین اشتباه و لغزشی چه اندازه می‌تواند سخت باشد و برای‌شان گران تمام شود. از سوی دیگر، تیم‌های ملی مدتی است بازی‌های تدارکاتی خود را آغاز کرده‌اند تا به هماهنگی و آمادگی کامل برسند و قبل از آغاز لیگ ملت‌ها بتوانند برای آگاهی هر چه بیشتر از نقاط ضعف و قوت‌شان، خود را محک بزنند. این در حالی است که تیم ملی والیبال ایران خیلی دیر جمع و جور شد و پائز نیز مدت‌زمان بسیار کمی است سکان هدایت تیم را به دست گرفته و رسیدن به شناخت کامل از تیم در این زمان اندک کار ساده‌ای نیست. از سوی دیگر برخی بازیکنان از حضور در تیم‌ملی انصراف دادند و برخی دیگر نیز به دلیل مصدومیت شرایط همراهی تیم را ندارند. علاوه بر آن، فرصتی برای برگزاری بازی‌دوستانه و تدارکاتی نداشتیم تا بازیکنان جدید بتوانند به هماهنگی کامل با نفرات باتجربه تیم برسند. در واقع ما زمان کافی را نداشتیم و همین مسئله کارمان را سخت می‌کند، به همین دلیل باید در اندک زمان باقی مانده روی مسائل روحی-روانی تیم کار کرد چراکه کار کردن روی مسائل تاکتیکی و تکنیکی زمانبر است، اما نباید فراموش کنیم که تیم ما شایستگی آن را دارد برای سومین بار پیاپی حضور در المپیک را تجربه کند، اما به شرط آنکه بتواند در سه بازی از چهار بازی هفته نخست برنده میدان باشد، خصوصاً برابر صربستان، نخستین حریف که اتفاقاً حریف اصلی ماست و به همین دلیل نخستین بازی ایران در این دوره از لیگ ملت‌ها را می‌توان فینال زودهنگام خواند؛ فینالی که امیدواریم ایران برنده آن باشد چراکه کار سخت است، اما غیرممکن نیست.

تجربه پائز برگ برنده ماست

جبار قوچان‌نژاد
کارشناس والیبال

با توجه به اتفاقات سال گذشته چه در لیگ‌ملت‌ها و چه انتخابی المپیک، جایگاه تیم ملی در رنکینگ جهانی طبیعتاً افت داشت، به طوری که الان در رده پانزدهم رنکینگ جهانی قرار داریم. مسابقات لیگ ملت‌های امسال آخرین مرحله انتخابی المپیک است، هر چند تاکنون حضور هفت تیم قطعی شده، فرانسه که خب میزبان مسابقات المپیک است و شش تیمی که سال گذشته حضور خود را قطعی کردند. پنج سهمیه دیگر مانده که از این تعداد یک سهمیه به آفریقا که در لیگ ملت‌ها حضور ندارد، اختصاص خواهد یافت. با این حساب می‌ماند چهار سهمیه در واقع در این دوره از رقابت‌های لیگ ملت‌ها چهار تیم می‌توانند سهمیه حضور در المپیک را کسب کنند. از بین این چهار تیم ایتالیا تیم سوم، آرژانتین و اسلوونی تیم‌های ششم و هفتم رنکینگ با فاصله امتیازی مطمئنی که دارند شانس بیشتری هم برای صعود دارند که با این حساب می‌ماند تنها یک سهم که تیم‌های صربستان، کوبا، هلند، ترکیه و ایران به دنبال کسب آن هستند و باید تلاش زیادی کنند تا به عنوان آخرین تیم به جمع مسافران پاریس اضافه شوند، هر چند در این بین، صربستان با حضور در رده نهم رنکینگ و امتیاز بهتری که نسبت به دیگر مدعیان دارد، از شانس بیشتری هم برای کسب سهمیه وحضور در المپیک پاریس برخوردار است. با وجود این اما نمی‌توان کار را تمام‌شده دانست، خصوصاً که در لیگ ملت‌ها که از هر مسابقه (چه در صورت برد و چه در صورت باخت) امتیازی برای تیم‌ها محسوب می‌شود و به همین دلیل هر مسابقه اهمیت خاص خودش را دارد و اگر تیم‌های بالاتر از خودمان را ببریم، امتیاز بیشتری به جیب می‌زنیم و اگر به تیم‌های پایین‌تر از خود ببازیم کسر امتیاز محسوب می‌شود. همین مسئله، حساسیت این دوره از رقابت‌های لیگ‌ملت‌های والیبال را دوچندان کرده است.

خصوصاً که ما هم تغییرات زیادی در تیم‌ملی داشته‌ایم. از تغییرات در رأس کادرفنی تیم ملی و حضور پائز گرفته تا جدایی برخی باتجربه‌ها از تیم و اضافه‌شدن نفراتی که سال اول و دوم حضور آنها در تیم‌ملی است، یعنی میانگین سنی تیم خیلی پایین است و به روایتی این مسئله کار را سخت می‌کند، آن هم در شرایطی که نفرات باتجربه‌ای مثل موسوی و غفور که می‌توانستند مهره‌های مهمی باشند، خداحافظی کردند و برخی هم چون مجرد، صالحی و سعادت دچار مصدومیت شدند، در عوض بازیکنان جوان پرانرژی و باانگیزه هستند. پائز شاید تا به امروز تجربه زیادی در خصوص هدایت تیم‌ملی نداشته باشد اما در زمینه باشگاهی پرونده خوبی دارد و دستیار مربیان بزرگی بوده و خیلی باانگیزه نشان می‌دهد و این خود می‌تواند برگ برنده تیم ایران باشد. با وجود این نباید فراموش کنیم که یکی از هفته‌های دشوار، حساس و سرنوشت‌ساز برای والیبال ایران هفته نخست است که باید با چهار تیمی بازی کنیم که دنبال کسب سهمیه هستند و برتری مقابل آنها می‌تواند گام بزرگی برای صعود ما به المپیک باشد. بازی نخست با صربستان، سپس ایتالیا، بعد از آن آرژانتین و کوبا؛ هفته‌ای دشوار که باید برای سربلند بیرون آمدن از آن برنامه داشته باشیم و باتوجه به حضور زودهنگام در برزیل دنبال برگزاری بازی‌های تدارکاتی باشیم تا بتوانیم با محک نفرات، به هماهنگی لازم هم برسیم، چراکه برای صعود باید از ۱۲ بازی پیش رو چیزی حدود هشت، ۹ دیدار را با برتری به پایان برسانیم و این کار بسیار سخت و دشواری است اما غیرممکن هم نیست که امیدواریم با حمایت‌های همه‌جانبه این اتفاق مهم رقم بخورد و اگر نتوانستیم سهمیه بگیریم، حداقل امتیازهای بهتری کسب کنیم.